

ข้อเสนอฉบับย่อของ “กรีนพีซ” ว่าด้วยปฏิบัติการด้านสภาพภูมิอากาศ(Climate Action) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร “ที่มาจากการเลือกตั้ง”

รายงานนี้จัดทำในวาระการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่จะมีขึ้นในวันอาทิตย์ที่ 22 พฤษภาคม 2565 เพื่อเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายว่าด้วยปฏิบัติการด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate Action) ซึ่งเป็นหนึ่งใน 17 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals) สำหรับผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่มาจากการเลือกตั้ง

แม้ว่าผู้ที่เข้าบริหารเมืองซึ่งมาจากการเลือกตั้งจะไม่มีอำนาจเต็ม และครอบคลุมการดำเนินงานทุกเรื่องหรือไม่อาจแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนและหลากหลายได้เพียงลำพัง แต่แผนแม่บทกรุงเทพมหานครว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเริ่มดำเนินการในปี 2565 ไปจนถึงปี 2573 คือวาระสำคัญของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ในการแสดงวิสัยทัศน์ถึงความเป็นผู้นำในการปฏิบัติการด้านสภาพภูมิอากาศ

กรีนพีซเชื่อว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่มาจากการเลือกตั้ง และคณะผู้บริหารเมืองสามารถสร้างเจตจำนงทางการเมือง (political will) ที่แรงกล้า เพื่อให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีบทบาทสำคัญในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งภายในระยะเวลาการทำงาน 4 ปี และกรอบเวลาของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในปี 2573

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศ มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งก่อให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปริมาณมาก คิดเป็นร้อยละ 12 ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ(ปีฐาน 2559) กรุงเทพมหานครยังเป็นเมืองที่มีความเสี่ยงสูงต่อวิกฤตสภาพภูมิอากาศและเหตุการณ์สภาพอากาศสุดขั้วเป็นอันดับต้นของโลก แผนแม่บทกรุงเทพมหานครว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 2564-2573 นี้ จะเป็นกรอบการทำงานของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่มาจากการเลือกตั้ง เพื่อมุ่งสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองที่พร้อมรับมือกับวิกฤตสภาพภูมิอากาศและเป็นเมืองที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ตามวิสัยทัศน์ที่ระบุไว้

ขณะเดียวกัน แม้ว่า รัฐบาลและหน่วยงานราชการส่วนกลางยังควบคุมและกุมอำนาจการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครอย่างเต็มพื้นที่ กรีนพีซ ประเทศไทย เห็นว่า มีบางประเด็นที่เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ตัดสินใจทำได้ และเมื่อเข้าสู่ตำแหน่งบริหารสามารถดำเนินการได้ในทันที โดยใช้อำนาจการบริหารจัดการและกระบวนการราชการที่กฎหมายมอบหมายอำนาจหน้าที่ไว้ให้

เมื่อพิจารณาถึงปฏิบัติการด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate Action) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยวิเคราะห์ช่องทางและความเป็นไปได้ตามอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และคณะผู้บริหารที่ดำเนินการได้ผ่านกระบวนการบริหารจัดการ การจัดสรรงบประมาณ และบุคลากรของกรุงเทพมหานคร กรีนพีซ ประเทศไทย มีข้อเสนอในทางปฏิบัติ 3 ด้านดังนี้

เมืองปลอดฝุ่น

ตัวชี้วัดการปล่อยมลพิษทางอากาศของฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM 2.5) เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดของเป้าหมายที่ 11 ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมุ่งที่จะ “ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน” (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable) ขณะเดียวกัน มลพิษทางอากาศในภาพรวมยังมีความเชื่อมโยงที่สลับซับซ้อนกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรืออีกนัยหนึ่งเป็นสองด้านของเหรียญเดียวกัน หากปฏิบัติการเพื่อจัดการมลพิษทางอากาศรวมถึง PM2.5 สัมฤทธิ์ผล เราก็จะมีแนวทางเพื่อต่อยอดกับวิกฤตสภาพภูมิอากาศได้ง่ายและชัดเจนขึ้นอีกด้วย

มลพิษ PM2.5 ในกรุงเทพมหานครมีอย่างต่อเนื่อง โดยจากข้อมูลความเข้มข้นของฝุ่น PM2.5 ในบรรยากาศช่วงปี 2557 - 2564 พบว่า ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีปริมาณฝุ่น PM2.5 โดยเฉพาะในช่วงเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ของทุกปีนั้น สูงกว่าค่ามาตรฐานของไทยซึ่งสูงกว่าคำแนะนำขององค์การอนามัยโลก (WHO) กว่า 3 เท่า และตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 31 มีนาคม 2565 กรุงเทพมหานครมีความเข้มข้น PM2.5 เฉลี่ยรายวันสูงกว่าคำแนะนำของ WHO (15 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) มาโดยตลอด โดยมีวันที่ต่ำกว่าคำแนะนำเพียงแค่ 4 วันเท่านั้น

กรีนพีซ ประเทศไทย เห็นว่า แนวทางที่ควรจะเป็นในการบริหารจัดการมลพิษฝุ่นขนาดเล็กในกรุงเทพมหานคร มี 3 ประการสำคัญ คือ

- กำจัดและควบคุมแหล่งกำเนิดฝุ่น PM2.5 ทั้งจากทั้งภายในและภายนอกพื้นที่กรุงเทพมหานคร ด้วยอำนาจหน้าที่ที่กรุงเทพมหานครมี และเร่งประสานการบริหารจัดการกับภาคราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดฝุ่น
- การพัฒนาพื้นที่สีเขียวและต้นไม้ใหญ่เพื่อเป็นสวนสาธารณะ และพื้นที่โล่งปลอดฝุ่น ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ช่วยในการดักจับและกระจายความหนาแน่นของมลพิษให้เบาบางลง
- การพัฒนาผังเมืองที่ยั่งยืนด้วยการพัฒนาโครงข่ายการเดินทางในกรุงเทพมหานคร ที่ต้องให้ความสำคัญกับการเดินทางด้วยการเดินเท้า จักรยาน และขนส่งสาธารณะ ก่อนรถยนต์ส่วนบุคคล การกำหนดพื้นที่ปลอดฝุ่น และการควบคุมผังเมืองและการก่อสร้างโดยคำนึงถึงการถ่ายเทอากาศของเมือง

การดำเนินงานของกรุงเทพมหานครในระยะ 4 ปี

- ประกาศเจตนารมณ์เป็น ‘เมืองปลอดฝุ่น’ และการจัดทำแผนปฏิบัติการที่ติดตามการดำเนินการของกรุงเทพมหานครที่เครือข่ายประชาชนมีส่วนร่วมในทุกมิติการบริหารจัดการ
- การประกาศนาร่องพื้นที่ทดสอบนวัตกรรมสร้างสรรค์ หรือ แซนด์บ็อกซ์ (sandbox) เป็นเขตพื้นที่ปลอดฝุ่น ด้วยการกำหนดเขตห้ามมีแหล่งกำเนิดฝุ่น เช่น รถยนต์ดีเซลและอุตสาหกรรมที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล การพัฒนาโครงข่ายการเดินทางปลอดมลพิษ และการพัฒนาพื้นที่สีเขียว เพื่อเป็นต้นแบบของการแก้ปัญหาฝุ่นที่จะเป็นทางออกของกรุงเทพมหานคร
- การนาร่องใช้คำแนะนำคุณภาพอากาศขององค์การอนามัยโลก (WHO) ที่กำหนดไว้ 15 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตรสำหรับค่าเฉลี่ยราย 24 ชั่วโมง และ 5 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตรสำหรับค่าเฉลี่ยรายปี เพื่อใช้ในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือน และติดตามภาวะการเจ็บป่วยจากฝุ่น PM2.5 และกำหนดนโยบายและแผนการแก้ไขปัญหาฝุ่น PM2.5 ของ กรุงเทพมหานครอย่างยั่งยืน รวมไปถึงการทดลองใช้ใน sand box เพื่อพัฒนาเครื่องมือเพื่อนำไปสู่การใช้อย่างจริงจังและถาวรในระยะยาว

- กรุงเทพมหานครต้องดูแลบำรุงรักษาจุดตรวจวัดคุณภาพอากาศตามมาตรฐานสากล และทำการเชื่อมข้อมูลภูมิอากาศแหล่งต่างๆ ให้แสดงผลอย่างทันที (real time) พร้อมเปิดให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลแบบ open data ได้ เช่น การเชื่อมฐานข้อมูลกับ Air4Thai และแพลตฟอร์มอื่น ๆ
- การบังคับใช้ผังเมืองและผังน้ำ(urban planning) อย่างจริงจังสำหรับอาคารที่กำลังจะสร้างใหม่ เพื่อลดปัญหาการสะสมมลพิษทางอากาศในระยะยาว

ปฏิวัตรยะเหลือศูนย์

ขยะมูลฝอยที่ผลิตจากประชากรในพื้นที่กรุงเทพมหานครแต่ละวันมีประมาณ 10,000 ตัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมา กรุงเทพมหานครจะพยายามดำเนินการเพื่อลดปริมาณขยะลง แต่การปฏิบัติการของกรุงเทพมหานครที่แรงจูงใจให้มีการคัดแยกขยะจากผู้ทิ้งอย่างเดียว ไม่มีทางเป็นไปได้ที่จะทำให้ขยะมูลฝอยลดลง

ในปีงบประมาณ 2564 กรุงเทพมหานครใช้เงินมากกว่า 12,000 ล้านบาทในการจัดการขยะ รวมค่าลงทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการบริหารจัดการขยะและการรักษาความสะอาด ความพยายามที่จะสร้างระบบกำจัดขั้นสุดท้ายแห่งใหม่ตามแผนพัฒนา 20 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงงานเผาขยะ/โรงไฟฟ้าขยะ 3,500 ตันวันภายในปี 2575 ต้องใช้เงินลงทุนในการก่อสร้างโครงการมากกว่า 30,000-40,000 ล้านบาทรวมกัน ส่วนการติดตามประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ค่าดำเนินการและบำรุงรักษาตลอดระยะเวลาของโครงการ ค่าใช้จ่ายในการกำจัดเถ้าที่เหลือจากการเผานั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่ยังไม่ถูกรวมเข้าไปด้วย และจะสร้างภาระทางเศรษฐกิจในท้ายที่สุด นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครยังต้องใช้งบประมาณในการฝังกลบขยะมากกว่า 2.7 ล้านตัน ในปี 2568

กรีนพีซ ประเทศไทย เสนอให้กรุงเทพมหานครตั้งเป้าหมายลดขยะลง 3/4 ภายในปี 2568 ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ กรุงเทพมหานครไม่จำเป็นต้องสร้างโรงงานเผาขยะ/โรงไฟฟ้าขยะเพิ่มขึ้น ลดความจำเป็นในการฝังกลบขยะต่ำกว่า 2.7 ล้านตันต่อปี และสร้างงานที่ยั่งยืนและมีคุณค่าให้กับชุมชนที่ดำเนินการจัดการวัสดุเหลือใช้ในกรุงเทพมหานคร ด้วยการเปลี่ยนจากระบบการจัดการขยะที่รวมศูนย์อำนาจและผูกติดกับผลประโยชน์เฉพาะหน้า เป็นพัฒนาระบบจัดการขยะ ที่มีขนาดเล็กกว่าโดยมีระบบแยกขยะขึ้นเพื่อรองรับวัสดุประเภทต่างๆ ระบบแยกขยะจะแยกวัสดุที่เก็บรวบรวมได้ออกจากกันตามลักษณะเฉพาะเพื่อนำกลับมาใช้ ตามคุณค่าที่แท้จริงโดยการดึงวัสดุเหล่านั้นออกจากการเก็บขนเพื่อไปกำจัดปลายทาง

ในช่วงเวลาที่เมืองใหญ่ทั่วโลกคือหัวใจหลักของการต่อสู้กับวิกฤตสภาพภูมิอากาศ ยุทธศาสตร์ลดขยะ 3/4 ภายในปี 2568 จะทำให้กรุงเทพมหานครมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำอาเซียน ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในเมือง จากการประมาณในกรณีที่มีการดำเนินงาน “ลดขยะ 3/4 ภายในปี 2568” กรุงเทพมหานครจะสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคการจัดการขยะลงได้มากถึง 2,303,313 ตัน CO₂ เทียบเท่า คิดเป็นมากกว่าครึ่งหนึ่งของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคการจัดการขยะของกรุงเทพมหานครในกรณีไม่มีการดำเนินการใดๆ

การดำเนินงานของกรุงเทพมหานคร ในระยะ 4 ปี เพื่อลดขยะลง“3/4”

- ระดมความร่วมมือจากผู้ผลิตสินค้าและผู้จัดจำหน่ายรวมถึงห้างสรรพสินค้าและร้านค้าสะดวกซื้อให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการขยายความรับผิดชอบต่อบรรจุภัณฑ์ที่ถูกทิ้งเป็นขยะ (Extended Producer Responsibility: EPR) โดยเฉพาะการเป็นผู้รับผิดชอบการพัฒนาภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่ลดการมัดจำ-รับคืน บรรจุภัณฑ์ของธุรกิจ การให้พื้นที่และบุคลากรดำเนินงานการรับคืนขยะบรรจุภัณฑ์ และการเก็บรวบรวมขยะอันตรายและขยะอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ
- ตั้งเป้าหมายในการลดขยะจากต้นทาง โดย

- พัฒนาระบบจัดการขยะ ที่มีขนาดเล็กกว่าโดยมีระบบแยกขยะขึ้นเพื่อรองรับวัสดุประเภทต่างๆ ระบบแยกขยะจะแยกวัสดุที่เก็บรวบรวมได้ออกจากกันตามลักษณะเฉพาะ
- การเปิดพื้นที่ให้ชุมชนให้เข้ามาบริหารจัดการกับกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะกลุ่มอาชีพเก็บขยะรีไซเคิลและบรรจุภัณฑ์ (ซาเล้ง รถเร่ รถรับซื้อ เป็นต้น)
- การสนับสนุนกลไกที่เข้ามาช่วยในกระบวนการคัดแยกขยะอินทรีย์ออกจากขยะโดยรวม โดยอาจร่วมมือกับเครือข่ายภาคประชาสังคม เช่น โครงการทำปุ๋ยในระดับชุมชนและเขต เป็นต้น
- การพัฒนากลไกทางการเงินสนับสนุนการลดและคัดแยกขยะอินทรีย์และขยะบรรจุภัณฑ์ และการสนับสนุนการใช้สินค้าที่ผลิตจากวัสดุจากธรรมชาติที่ย่อยสลายได้ง่ายและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยกรุงเทพมหานครเป็นหน่วยตั้งต้น
- การสนับสนุนให้เกิดกลุ่มธุรกิจสร้างสรรค์ที่จะนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วยสนับสนุนการลดขยะจากต้นทาง
- การพัฒนามาตรการ เครื่องมือใหม่ ๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่อการลดการใช้บรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น การมีตู้เติมน้ำดื่มสะอาด เพื่อสนับสนุนให้คนนำกระป๋องน้ำใช้แทนถ้วยและขวดพลาสติก เป็นต้น
- การทบทวนแนวทางการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการบริการเก็บขนและกำจัดขยะจากภาคธุรกิจและครัวเรือน โดยพัฒนากลไกชุมชนเข้ามาร่วมเก็บและร่วมจ่ายค่าธรรมเนียม
- การผลักดันให้หน่วยบริหารจัดการขยะมูลฝอย (ได้แก่ เก็บกวาด เก็บรวบรวม เก็บขน และกำจัด) ให้กลายเป็นหน่วยเทศพาณิชย์เชิงธุรกิจ ที่ต้องบริหารจัดการขยะมูลฝอยและจัดหารายได้หล่อเลี้ยงหน่วยธุรกิจได้ โดย กรุงเทพมหานคร ให้การสนับสนุนงบประมาณเท่าที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน
- ทบทวนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของศูนย์คัดแยกและโรงงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการขยะ เช่น โรงไฟฟ้าหนองแขม โรงงานแปรรูปขยะแบบเชิงกล-ชีวภาพ (MBT) ที่อ่อนนุช เป็นต้น และการศึกษาและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม/และสุขภาพ EIA/EHIA ของโครงการโรงไฟฟ้าขยะและระบบการกำจัดแบบผสมผสานที่จะมีขึ้นในอนาคตอย่างรอบด้านและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

บทวนพลังงานหมุนเวียนที่สะอาด

ไฟฟ้าเป็นปัจจัยหลักของการใช้ชีวิตประจำวันของคนเมือง การขาดแคลนไฟฟ้าคุกคามการดำเนินชีวิตและระบบเศรษฐกิจของเมือง กรุงเทพมหานครเป็นเมืองใหญ่ที่ใช้ไฟฟ้ารวมคิดเป็นร้อยละ 25-30 ของพลังงานไฟฟ้ารวมทั้งประเทศ ความมั่นคงและความมีเสถียรภาพจึงเป็นความจำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาเมือง

การผลิตไฟฟ้าที่ผ่านมายู่บนฐานการรวมศูนย์การผลิตโดยหน่วยงานเพียงหน่วยเดียวที่เชื่อในความมีเสถียรภาพและความมั่นคงซึ่งนำไปสู่การผูกขาดการผลิตไฟฟ้า และฐานความคิดที่เชื่อว่า การผลิตที่ขนาดใหญ่ขึ้นทำให้เกิดการประหยัดต่อขนาด ต้นทุนการผลิตจะลดต่ำลง ทั้ง 2 ฐานความคิดดังกล่าวนี้ไม่สะท้อนถึงการประหยัดต่อขนาดต้นทุนการผลิต รวมไปถึงการผูกขาดเพียงหน่วยเดียว อาจะรวมถึงการให้สัมปทานแก่ภาคเอกชนเข้ามาร่วมผลิตไฟฟ้า ที่ต้องมีการอุดหนุนค่ากระแสไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงฟอสซิลชนิดต่างๆ ทำให้ราคาค่าไฟฟ้าในปัจจุบัน ไม่สะท้อนภาพความจริงของราคาค่าไฟฟ้าที่ถูกลง และยังคงมลพิษและสร้างก๊าซเรือนกระจกปริมาณมหาศาล

แสงแดดจากดวงอาทิตย์ที่มีเหลือเฟือและมีความเสถียรภาพในระดับอุตสาหกรรมขนาดย่อม (household industry) ภาคครัวเรือนสามารถที่จะผลิตไฟฟ้าใช้ตัวเอง รวมถึงความพร้อมของเทคโนโลยีแผงโซลาร์เซลล์โดยเฉพาะระบบโซลาร์รูฟท็อปที่มีราคาถูกลงมาก จนครัวเรือนสามารถลงทุนผลิตพลังงานไฟฟ้าใช้เอง การสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนลงทุนผลิตไฟฟ้าใช้เองส่วนหนึ่งและจัดซื้อจากหน่วย

ผลิตไฟฟ้าอีกส่วนหนึ่ง จึงเป็นทิศทางที่จะช่วย (1) สนับสนุนการลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล ที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ มีราคาสูงขึ้นตามสถานการณ์โลก และ (2) ช่วยส่งเสริมการผลิตพลังงานหมุนเวียนสะอาดที่มีการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษต่ำ ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาเมืองสิ่งแวดล้อมและนิเวศ (Green City) ที่การพัฒนาเมืองมุ่งส่งเสริมประสิทธิภาพการใช้พลังงานและพลังงานหมุนเวียนในทุกกิจกรรม ส่งเสริมการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ใช้ความกะทัดรัดของที่ดิน (land use compact) กับการใช้ที่ดินแบบผสมผสานและแนวทางการผสมผสานทางสังคมในระบบการวางแผน และยึดการพัฒนาท้องถิ่นในหลักการของการเติบโตและความเท่าเทียมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กรีนพีซ ประเทศไทย เห็นว่า ควรพัฒนาแนวทางและมาตรการส่งเสริมให้อาคารสำนักงานทุกแห่งของกรุงเทพมหานครเป็นสถานที่เริ่มต้นของการพัฒนาการผลิตไฟฟ้าจากระบบโซลาร์รูฟท็อปใช้เอง โดยอาคารสำนักงานที่อยู่ในการดูแลของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สำนักงานศาลว่าการกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต โรงพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุขและอาคารต่างๆ ในการควบคุมของกรุงเทพมหานคร และอาจจะพัฒนาพื้นที่สวนสาธารณะ พื้นที่โล่งแจ้งต่าง ๆ ไฟฟ้าตามเส้นทางถนน เสาสัญญาณจราจร และอื่น ๆ ที่จะติดตั้งระบบโซลาร์รูฟท็อปได้อีกจำนวนหนึ่ง

กรุงเทพมหานครควรพัฒนาแนวทางและมาตรการส่งเสริม เพื่อสนับสนุนให้อาคารที่พักอาศัยที่สนใจจะลงทุนเพื่อใช้พลังงานไฟฟ้าจากระบบโซลาร์รูฟท็อปเข้าร่วมดำเนินการ และขยายผลไปสู่การส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการภาคเอกชนเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนร่วมกัน

การดำเนินงานของกรุงเทพมหานครในระยะ 4 ปี

กรีนพีซ ประเทศไทยเสนอเป้าหมายเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มเป้าหมายที่หนึ่ง อาคารภายใต้การกำกับของกรุงเทพมหานคร สามารถผลิตไฟฟ้าจากโซลาร์รูฟท็อปรวม 15.16 เมกะวัตต์ และกลุ่มเป้าหมายที่สอง คริวเรือนและสถานประกอบการเอกชน สามารถผลิตไฟฟ้าได้รวม 785 เมกะวัตต์ รวมทั้ง 2 กลุ่มผลิตได้ 800 เมกะวัตต์ ซึ่งจะทำให้กรุงเทพมหานครกลายเป็นเมืองที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงมากถึง 584,000 ตันต่อปี เทียบเท่ากับปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ดูดซับโดยป่าสมบูรณ์ขนาด 96,000 ไร่

กลุ่มเป้าหมายที่หนึ่ง	จำนวน (แห่ง)	กำลังผลิตติดตั้ง (กิโลวัตต์)	กำลังผลิตรวม (กิโลวัตต์)
1. ศาลว่าการกรุงเทพมหานคร	2	500	1,000
2. สำนักงานเขต	50	30	1,500
3. โรงพยาบาลของ กรุงเทพมหานคร	9	250	2,250
4. ศูนย์บริการสาธารณสุขพื้นที่	69	10	690
5. อาคารเรียน โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร	436	20	8,720
6. ศูนย์สุขภาพและศูนย์ชุมชน	200	5	1,000
รวมกำลังการผลิตกลุ่มเป้าหมายแรก			15,160

กลุ่มเป้าหมายที่สอง	จำนวน (แห่ง)	กำลังการผลิตติดตั้ง (กิโลวัตต์)	กำลังการผลิตรวม (กิโลวัตต์)
1. สถานประกอบการขนาดใหญ่	250	100	25,000
2. สถานประกอบการขนาดกลาง	2,500	50	125,000
3. สถานประกอบการขนาดเล็ก	35,000	5	175,000
4. อาคารที่พักรวม เช่น หอพัก อะพาร์ตเมนต์ คอนโด	500	20	10,000
5. บ้านพักอาศัย	300,000	1.5	450,000
รวมกำลังการผลิตกลุ่มเป้าหมายสอง			785,000

เป้าหมาย	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	รวม
กลุ่มเป้าหมาย แรก(อาคาร กรุงเทพมหานคร)	-	5เมกะวัตต์	5เมกะวัตต์	5 เมกะวัตต์	15 เมกะวัตต์
กลุ่มเป้าหมายที่ สอง (ประชาชน ทั่วไป)	85 เมกะวัตต์	150 เมกะวัตต์	250 เมกะวัตต์	300 เมกะวัตต์	785 เมกะวัตต์
รวม	85 เมกะวัตต์	155 เมกะวัตต์	255 เมกะวัตต์	305 เมกะวัตต์	800 เมกะวัตต์

การดำเนินงานของกรุงเทพมหานคร ที่คาดหวังภายในระยะ 4 ปี

- การลงทุนติดตั้งโซลาร์รูฟท็อป (Solar Rooftop) อาคารสำนักงานต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร ปีละ ร้อยละ 25 ของอาคารสำนักงานทั้งหมด ตลอด 4 ปี ครอบคลุมอาคารเป้าหมายร้อยละ 100 กำหนดกรอบงบประมาณปีละประมาณ 125-150 ล้านบาท ซึ่งจะคืนทุนในระยะเวลา 5-6 ปี
- การจัดทำข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครมาตรการทางภาษี มาตรการทางการเงิน และมาตรการการสนับสนุนต่าง ๆ แก่กลุ่มเป้าหมายที่สองที่เข้าร่วมการผลิตพลังงานไฟฟ้าสะอาด
- การประสานหน่วยงานด้านนโยบายพลังงาน ได้แก่ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) การไฟฟ้านครหลวง สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน เป็นต้น เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการการติดตั้ง Solar Rooftop อาคารกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึง การขอโควตาพิเศษจากคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) เพื่อขอติดตั้งระบบโซลาร์รูฟท็อปขนาดเล็กแบบหักลบกลบหน่วย (Net Metering) สำหรับบ้านที่ติดตั้งผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ไม่เกิน 1.5 กิโลวัตต์ (kW) เพื่อลดระยะเวลาการคืนทุนโดยไม่สร้างภาระไฟฟ้าเกินให้แก่ระบบสายส่งไฟฟ้า
- การพัฒนากองทุนพลังงานแสงแดดและพันธบัตรเพื่อพลังงานหมุนเวียน (green bond) โดย กรุงเทพมหานคร หรือร่วมกับสถาบันการเงิน เพื่อเป็นแหล่งทุนและกลไกส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตไฟฟ้าในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
 - ส่งเสริมและสนับสนุนมาตรการภาษี มาตรการการเงินจากกองทุน และมาตรการอื่น ๆ แก่อาคารที่พักรวมและบ้านพักอาศัย (กลุ่มเป้าหมายที่สอง) ตั้งแต่ปีที่ 2 ร้อยละ 35 ปีที่ 3 ร้อยละ 35 และปีที่ 4 ร้อยละ 30

- ส่งเสริมและสนับสนุนมาตรการทางภาษี มาตรการการเงินจากกองทุน และมาตรการอื่น ๆ แก่สถานประกอบการขนาดเล็ก (กลุ่มเป้าหมายที่สอง) ตั้งแต่ปีที่ 2 ร้อยละ 25 ปีที่ 3 ร้อยละ 35 และปีที่ 4 ร้อยละ 40
- ส่งเสริมและสนับสนุนมาตรการทางภาษี มาตรการการเงินจากกองทุน และมาตรการอื่น ๆ บางส่วนแก่สถานประกอบการขนาดกลาง (กลุ่มเป้าหมายที่สอง) ตั้งแต่ปีที่ 2 ร้อยละ 20 ปีที่ 3 ร้อยละ 30 และปีที่ 4 ร้อยละ 50
- ส่งเสริมและสนับสนุนมาตรการทางภาษีและมาตรการอื่น ๆ บางส่วนแก่สถานประกอบการขนาดใหญ่ (กลุ่มเป้าหมายที่สอง) ตั้งแต่ปีที่ 2 ร้อยละ 20 ปีที่ 3 ร้อยละ 40 และปีที่ 4 ร้อยละ 40
- การพัฒนาฝีมือช่างไฟฟ้าโดยโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ปีละ 200-300 คน และการส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคมช่างไฟฟ้า เพื่อสนับสนุนการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการติดตั้ง ทำความสะอาด และบำรุงรักษาโซลาร์รูฟท็อปอาคารต่าง ๆ
- การขึ้นทะเบียนบริษัทติดตั้งระบบโซลาร์รูฟท็อปที่ได้รับการรับรองจากกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผู้ที่สนใจติดตั้งมีความมั่นใจในการดำเนินการ